

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.825/2015/8.

A tanács tagjai:Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró,Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: Budapest XIV. kerület ... szám alatti Társasház, közös képviselő: ... Kft. képviselő: ... ügyvezető)

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: építésrendészeti eljárásban hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelem benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálati kérelem sorszáma: 11.

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. április 23-án kelt, 10.K.33.160/2014/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.33.160/2014/10. számú ítéletét és az alperesi jogelőd BTD/002/00771-2/2014. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80.000,- (nyolcvanezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás:

- [1] A ... Kft. (továbbiakban: építtető) kérelmére a Budapest Főváros XIV. kerület Zugló Önkormányzat Jegyzője (továbbiakban: elsőfokú építésügyi hatóság) építési engedélyt adott a kérelmező tulajdonában álló Budapest, XIV. kerület, ... számú, ... hrsz-ú ingatlanon pince (teremgarázs és tárolók)+földszint+kétemeletes, 64 lakásos és a földszinten két darab üzletet befogadó lakóépület építésére. A kivitelezés során a jogerős építési engedélytől eltérően a pincszinten 3,5 m² többletépítés történt. Az építési engedélytől eltérően megépített építmény részre az elsőfokú építésügyi hatóság 2010. április 13-án az építtető kérelmére fennmaradási és egyben ideglenes használatbavételi engedélyt adott. A záradékolt építészeti, műszaki tervdokumentációban foglaltak szerint a 64 db lakás és 2 db üzlethelyiség rendeltetésszerű használatához összesen 66 db személygépkocsi elhelyezése szükséges, melyet a teremgarázsban 33 db kétállásos parkológépekkel

biztosítják.

- [2] Az építtető 210. július 21. napján kelt alapító okirattal társasházat hozott létre. Az alapító okirat a pinceszint 24. szám alatti albetétként rögzíti a hrsz.-ú teremgarázst, mint külön tulajdonban álló épületrészt.
- [3] Az elsőfokú építésügyi hatóság bejelentés alapján 2011. október 3-án helyszíni szemlét tartott, melynek során megállapította, hogy a 2011. június 15-ei helyszíni ellenőrzést követően a teremgarázsban meglévő 33 db parkológépből 18 db parkológépet kissereltek és elszállították. Az elsőfokú építésügyi hatóság a hivatalból megindult eljárásban nyilatkozatot kért a társasház közös képviselőjétől, a tulajdonosoktól és az építtetőtől a hiányzó parkoló gépek kisserelésével kapcsolatban. A társasház tulajdonosai részéről több beadvány is érkezett a hatósághoz, melyben kifogásolták a parkoló gépek körülményes használatát és jelezték, hogy ők kérték a parkológépek kisserelését.
- [4] A nyilatkozatok alapján az elsőfokú építésügyi hatóság a 8-11287/2/2013. számú határozatával az építtetőt és a ... hrsz. alatti teremgarázs tulajdonosait arra kötelezte, hogy a társasház teremgarázsát a határozat jogerőre emelkedését követő 90 napon belül a parkológépek visszahelyezésével tegyék szabályossá és az elkészült munka szakszerűségét felelős műszaki vezető nyilatkozatával igazolják. A határozat indokolásában az elsőfokú hatóság megállapította, hogy az építési és használatbavételi engedély szerinti 33 db parkológép a 2011. június 15-ei helyszíni ellenőrzésen készített fényképeken és az ellenőrzési jegyzőkönyv alapján be voltak szerelve, ezért azok egy részének elszállítása ezt követő időpontban a tulajdonosok kérelme alapján történt. Döntését a épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 47. § (2) bekezdés c) pontjára és 51. § (1) bekezdésére alapította.
- [5] Az elsőfokú hatóság a fenti határozatát saját hatáskörben a 8-11287/24/2013. számú határozatával a kötelezettek személyét érintően úgy módosította, hogy a társasházat kötelezte az elrendelt szabályossá tételi munkálatok elvégzésére. A határozatát azzal indokolta, hogy a tárgyi ingatlan tekintetében a fennmaradás és használatbavételi engedélyezési eljárás jogerősen lezárult. A használatbavétel idején a megfelelő számú parkológép rendelkezésre állt, ezért az építtető már nem kötelezhető.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2014. június 11. napján kelt, BTD/002/00771-2/2014. számú határozatával a 8-11287/24/2013. számú elsőfokú határozatot a 8-11287/2/2013. számú módosító határozatra is kiterjedően helybenhagyta azzal a változtatással, hogy a lakóépület tulajdonosai a jogszabályban előírt számú parkolót biztosítsák. Az elsőfokú határozat egyéb rendelkezéseit hatályában tartotta. Határozatának indokolása szerint az elsőfokú építésügyi hatóság a használatbavételi engedély kiadását megelőzően ellenőrizte a tárgyi ingatlant, mely rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmas állapotban volt. Ez a megállapítás magában foglalta az Országos Településrendezési és Építési Követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 42. § (1) bekezdésében írtaknak való megfelelést is, azaz a kötelező számú gépkocsi beálló az ingatlanon rendelkezésre állt. A lakóépület teremgarázsa a tulajdoni lap szerint önálló albetétként külön tulajdonban lévő épületrész, de az a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (továbbiakban: Thtv.) 1. § (2) bekezdése alapján a tulajdonostársak közös célját szolgálja, ezért annak fenntartása a Thtv. 3. § (1) bekezdése alapján a társasházi tulajdonosi közösség feladata. Az alperes kiemelte, hogy a 2013. március 4-én tartott társasházi közgyűlésen a társasház teljes tulajdonközösségének 68%-a volt jelen, mely tulajdonosi kör döntött a parkológépek sorsáról a 3/2013. (03.04.) számú határozatban. Álláspontja szerint az Étv. 51. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú hatóság helyesen határozta meg a kötelezett személyét figyelemmel arra, hogy az épület a parkológépek eltávolítását követően jelenleg rendeltetésszerű és biztonságos használatra nem alkalmas. Az alperes megállapította továbbá, hogy az építésrendészeti eljárás megindulásakor 2011. október 3-án még hatályban lévő Étv. 47. § (2) bekezdés cb) pontja alapján az építésügyi hatóság nem a parkolók kialakításának módját írhatja elő, hanem csak a

jogszabályban előírt számú parkoló meglétét vizsgálhatja, ezért az kötelezést e tekintetben meg kellett változtatni.

- [7] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt állítva, hogy a szabálytalan építési munkát, a parkológépek eltávolítását az építtető végezte, így a jogszabályban előírt parkológépek biztosítása is az építtető kötelezettsége az Étv. 51. § (1) bekezdése alapján. Hivatkozása szerint a teremgarázs nem minősül a tulajdonostársak közös célját szolgáló épületrésznek, az nem képezi a társasház közös tulajdonát, így arra a felperes rendelkezési joga nem terjed ki. A 3/2013. (III. 04.) közgyűlési határozatot is kizárólag a teremgarázs tulajdonosai hozták meg.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában rögzítette, hogy a parkolóhelyek számának kérdése és annak valóságban történő rendelkezésre állása a használatbavételi engedély kiadásának a feltételét képezte, mert az a lakóépület rendeltetésszerű használatához kapcsolódott. A közigazgatási iratanyagban nem volt megtalálható a fennmaradási és használatbavételi engedély megadásáig olyan, a parkolás kérdését ellenőrző irat, helyszíni szemle, amely az OTÉK 42. § (1) bekezdésében foglaltak ellenőrzését célozta volna. A 2011. június 15-én tartott helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvben a hatóság a teremgarázs szellőzésére vonatkozó megállapítást tett, de teljes körűen nem készültek fotók a beépített parkológépekről. Annak ténye, hogy a parkológépek jelentős része hiányzik a fennmaradási és használatbavételi engedélyezési eljárás jogerős lezárulta után, 2011. október 3-án megtartott helyszíni szemlén jutott az eljáró hatóság hivatalos tudomására.
- [9] A bíróság az Étv. 47. § (2) bekezdés c) pontjának cc) alpontjára és 51. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy helyesen járt el az alperes, amikor a lakóépület valamennyi tulajdonosát - melyet az ítélet név szerint is rögzített - kötelezte a szabálytalanság megszüntetésére figyelembe véve a felperesi társasház 3/2013. (03.04.) számú közgyűlési határozatát, amelyben a teremgarázs tulajdonosok hozzájárultak a parkológépek kiszerezéséhez. A határozatot érvényesnek kellett tekinteni, mivel nem volt arra adat arra nézve, hogy a határozatot a kisebbség polgári peres eljárásban megtámadta volna.
- [10] Hangsúlyozta bíróság, hogy az építés hatósági kötelezés nem zárja ki az érintettek közötti polgári jogi elszámolást, de a tulajdonostársak közötti felelősség vizsgálatára az építésügyi hatóságnak jogosultsága nincs. A bíróság ennek kapcsán felhívta az építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésről szóló 193/2009. (IX.15.) Korm. rendelet 45. § (1) bekezdés b) pontját, mely szerint több személy együtt kötelezése esetén a kötelezettség teljesítése oszthatatlan, a kötelezés egyetemleges.
- [11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eset összes körülményére figyelemmel és a bizonyítékok együttes értékelése alapján a lakóépület tulajdonosainak - beleértve az építtetőt is - a kötelezése nem volt jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését. Elsődlegesen az építtető, másodlagosan kizárólag a teremgarázs tulajdonosainak kötelezését a jogszabályban előírt parkoló biztosítására. Harmadlagosan kérte az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdés d) pontját, 221. § (1) bekezdését, a Tht. 1. § (2) bekezdését, az Étv. 51. § (1) bekezdését és a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 5:3. §-át.

- [13] Állította a felperes, hogy a bíróság által megállapított tényállás logikai ellentmondást tartalmaz, mert a bíróság ítéletének indokolásában megcáfolta azt a tényt, amelyen a közigazgatási szerv határozata alapult. A határozatban foglaltak szerint a használatbavételi engedély megadásakor a jogszabály által előírt számú parkológép rendelkezésre állt, azt követően történt azok leszerelése a tulajdonosok kérelme alapján. A bíróság ezzel szemben megállapította, hogy a közigazgatási iratanyagban nem volt megtalálható a fennmaradási és használatbavételi engedély kiadásának időpontját megelőzően kiállított a parkológépek számát ellenőrző irat.
- [14] A felperes okfejtése szerint a bíróság a tényállás feltárása nélkül kötelezte a tulajdonostársakat az Étv. 51. § (1) bekezdése alapján anélkül, hogy meggyőződött volna, hogy az építtető kötelezése kizárható-e. Az ítélet indokolásában nem tért ki azokra az okokra, melyek alapján a keresetet elutasította, ezáltal megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [15] Az ítélet a Pp. 220. § (1) bekezdés d) pontjába ütközik, tekintettel arra, hogy nem jelöli meg végrehajtható módon a kötelezett személyét. A hatályában fenntartott alperesi határozatból nem derül ki egyértelműen, hogy a hatóság a társasházat kötelezi a közös képviselő útján vagy a társasház valamennyi tulajdonosát külön-külön. A bíróság megállapítása e körben is logikai ellentmondást tartalmaz, mert egyrészt megállapította, hogy az alperes helyesen járt el, amikor a társasház valamennyi tulajdonosának kötelezésekor figyelembe vette a 3/2013. (III. 04.) számú közgyűlési határozatot, amelyben a garázsbeálló tulajdonosok járultak hozzá a parkológépek kiszerezéséhez.
- [16] Az elsőfokú bíróság a Tht. 1. § (2) bekezdésének téves értelmezése alapján állapította meg, hogy a teremgarázs a tulajdonostársak közös célját szolgálja figyelmen kívül hagyva, hogy a teremgarázs a parkoló gépeket nincs a társasház közös tulajdonában, az önálló albetétként az egyes tulajdonostársak külön tulajdonát képezi.
- [17] A bíróság ítélete a Ptk. 5:30. §-ába is ütközik, mert a társasház mint tulajdonközösséget kötelezte, aki rendelkezési jog hiányában a kötelezésnek nem tud eleget tenni.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése értelmében a rendelkezésre álló iratok alapján döntött. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [21] A felperes a felülvizsgálati kérelemben a határozatokban és a jogerős ítéletben megállapított tényállás feltáratlanságára hivatkozott az Étv. 47. § (2) bekezdés cd) pontja szerint fennálló, a parkológépek kiszerezésével megvalósult szabálytalan átalakítás vizsgálata körében. Az első- és másodfokú határozatok azt egyezően rögzítették, hogy a tárgyi ingatlan jogerős használatbavételi engedéllyel rendelkezik, ezért annak rendeltetésszerű használatához az OTÉK 42. § (1) bekezdésében előírt számú személygépkocsi beálló a használatbavételi engedély kiadását megelőzően biztosított volt. A parkológépek egy részének elszállítása a használatbavételi engedély kiadását követő évben jutott a hatóság tudomására és a tulajdonosok nyilatkozáti alapján csak azt lehetett megállapítani, hogy a parkológépek elszállítása a tulajdonosok kérelmére történt.
- [22] A Kúria a fentiek kapcsán kiemeli, hogy közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) és (4) bekezdése alapján a hatóság tényállás tisztázási kötelezettsége csak a döntéshez szükséges releváns tényekre vonatkozóan áll fenn. A hatósági eljárásban érvényesülő szabad bizonyítási rendszerben az eljáró hatóság választja ki a legmegfelelőbb bizonyítási eszközöket. Jelen ügyben a helyszíni ellenőrzésen

készült jegyzőkönyvek és az ésszerű nyilatkozatok alapján bizonyítást nyert, hogy a teremgarázs a használatbavételi engedély megszerzését követően engedély nélkül végezhető átalakítás következtében jelenleg rendeltetésszerű és biztonságos használatra nem alkalmas. A jogsértés fennállását a felperes sem vitatta, mely a használatbavételi engedély kiadását megelőzően még nem állhatott fenn, ellenben az építtető használatbavétel iránti kérelmet a hatóság elutasította volna.

- [23] A szabálytalanságnak a hatóság tudomására jutása időpontjában hatályos Étv. 51. § (1) bekezdése alapján az építésügyi hatóság az általa elrendelt munkálatok elvégzésére - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - az ingatlan tulajdonosát kötelezi. Ha a szabálytalan építési munkát más végeztette a munkálatok elvégzéséhez az építtetőt kell kötelezni. A hatósági eljárás megindulásakor a lakóépület társasházként volt bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásban, melyhez tartozó teremgaráznak több tulajdonosa volt, többek között az építtető is. Az Étv. idézett rendelkezése értelmében az építtetőt abban az esetben kell kötelezni a hatóságnak, hanem a tulajdonos az építtető, mert egy ingatlanon építési munkát nemcsak a tulajdonos, hanem különböző okok miatt más is végeztethet. (K-H-KJ-2013-699. Bírósági határozat-Kúria Kftv.III.37.786/2011/5.) jelen ügyben a tulajdonosok végeztették az építtetővel a parkolóhelyek számát csökkentő átalakítást, ezért az építtető jogszerűen nem volt kötelezhető a jogszabályban előírt számú parkoló biztosítására.
- [24] A Kúria a fentiek ismeretében nem fogadta el a felülvizsgálati kérelemnek az építtető kötelezésére vonatkozó érvelését, ellenben teljes körűen osztotta azt a felperesi hivatkozást, hogy az alperesi határozat rendelkező részéből egyértelműen nem állapítható meg a kötelezett személye. Az elsőfokú hatóság az alaphatározatban a teremgarázs tulajdonosait - köztük az építtetőt is tulajdonosi minőségében - kötelezte a parkológépek visszahelyezésével a teremgarázs szabályossá tételére. A kötelezettek személyét érintően döntését úgy módosította, hogy a társasház kötelezte a szabálytalan gépkocsi elhelyezés megszüntetésére. Az alperes a fellebbezési eljárásban az elsőfokú határozatot a módosító határozatra is kiterjedően hagyta helyben azzal a változtatással, hogy a lakóépület tulajdonosai a jogszabályban előírt számú parkolót biztosítsák, de az indokolási részben ezzel szemben azt rögzítette, hogy a teremgarázs és a parkológépek a társasház közös tulajdonát képezik a Thtv. 1. § (2) bekezdésére és 3. § (1) bekezdésére figyelemmel, ezért azok karbantartása is a társasházi tulajdonosi közösség feladata. Összefoglaló megállapítása szerint „az elsőfokú építésügyi hatóság döntése a kötelezettek személyének tekintetében is megalapozott, a kötelezettek között Építtető is szerepel.” (4. oldal negyedik bekezdése)
- [25] A Kúria jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a hatósági döntésekkel szemben megfogalmazható fontos garanciális követelmény a szövegezés egyértelműsége. Lényeges eljárási szabálysértésnek minősíthető hiba, ha a határozat rendelkező része és indokolása között nincs összhang. Az indokolás alapvető célja, hogy a döntést ténybelileg és jogilag is megalapozza. (Kúria Kftv.III.37.666/2012/27.) Az alperesi határozat szerkesztésénél és szövegezésénél ezek az elvárt kritériumok nem teljesültek a kötelezettek meghatározása körében.
- [26] A társasház, mint a tulajdonostársak közössége részére a Thtv. 3. § (1) bekezdése korlátozott jogalanyiságot biztosít, mert az csak az épület fenntartásával és a közös tulajdonnal kapcsolatos ügyek intézésére terjed ki, melynek során a társasház jogokat szerezhet és kötelezettséget vállalhat, önállóan perelhet és perelhető. A módosító határozat a társasházat kötelezte, melyre vonatkozó döntést az alperes megalapozottnak minősített a határozat indokolásában, mégis a határozatot változtatással hagyta helyben, kötelezettként a lakóépület tulajdonosait feltüntetve, a név szerinti kötelezés mellőzésével. A rendelkező rész így jelen formájában nem végrehajtható, még az is kérdéses lehet, hogy az alperes a lakóépület alatt mely helyrajzi számú ingatlant érti, mivel a szabálytalan átalakítással érintett teremgarázs önálló helyrajzi szám alatt szerepel az ingatlan-nyilvántartásban.
- [27] A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével olyan határozat jogszerűségéről döntött, mely a kötelezés szempontjából a kötelezetti kört egyértelműen és végrehajtható módon nem jelölte meg, mely eljárási hiányosság a bírósági eljárásban a jogerős ítélet indokolási részében

joghatályosan nem pótolható, ahogyan ezt az elsőfokú bíróság tette, aki hatáskörét túllépve még azt is megállapította, hogy a határozat kötelezettjeinek felelőssége egyetemleges, figyelmen kívül hagyva, hogy erre vonatkozó rendelkezést egyik határozat sem tartalmazott.

- [28] Elmulasztotta továbbá vizsgálni a felperes perbeli jogképességét annak ellenére, hogy az alperesi határozatban előírt kötelezés címzettje nem a társasház, hanem a lakóépület tulajdonosai. Az ítélet indokolása továbbá arra sem tér ki, hogy a kötelezéssel érintett teremgarázs, mivel az alapító okirat és az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján nem a tulajdonostársak közös tulajdonában lévő épületrész, mi az a közös cél, amely alapján a Thtv. 3. § (1) bekezdése felruhazza a társasházközössége a perbeli épületrész vonatkozásában az önálló perlésre.
- [29] A Kúria összefoglalva az eddigieket rámutatott arra, tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem észlelte az alperesi határozatnak a fentiekben már kifejtett hiányosságait és ellentmondásos rendelkezéseit, ezért a keresetet elutasító jogerős ítéleti döntés is megalapozatlan és jogszabálysértő. Az ítélet jogi indokolása a megállapított tényállás vonatkozásában ugyanazt a logikai ellentmondásokat hordozza, mint a felülvizsgált alperesi határozat és hiányos, mert nem tér ki azokra az okokra, amelyek alapján a bíróság a felperesnek a teremgarázs tulajdonosainak kötelezésére vonatkozó kereseti hivatkozását nem találta alaposnak.
- [30] A jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 220. § (1) bekezdés d) pontja és 221. § (1) bekezdésében foglalt tartalmi követelményeknek. A Kúria ezért a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazásával azt hatályon kívül helyezte és a felülvizsgált közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésével a másodfokú hatóságot kötelezte új eljárás lefolytatására, azzal az iránymutatással, hogy a Ket. 72. § (1) bekezdésének megfelelő az Étv. rendelkezéseivel összhangban álló határozatot kell hoznia, amelynek rendelkező része egyértelműen és világosan jelöli meg a kötelezettek személyét.

döntés elvi tartalma

- [31] *A Ket. 72. § (1) bekezdésének csak olyan döntés felel meg, amelynek rendelkező része és indokolása összhangban van és minden eldöntendő kérdésre kiterjed. A hatóság rendelkezésének egyértelműnek, követhetőnek és végrehajthatónak kell lennie, a határozat rendelkező részét úgy kell megszövegezni, hogy abból a kötelezett címzettje mind szövegszerűen, mind a döntés egésze alapján kiolvasható legyen. A rendelkező rész pontossága, világossága alapvető jogbiztonsági kívánalom.*

Záró rész

- [32] A pervesztes alperes a Pp. 270. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdés alapulvételével köteles a pernyertes felperes az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei viselésére.
- [33] A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli, mivel a pervesztes alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes.

Budapest, 2016. március 11.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő